PARAŞUTISMUL – sport al cutezanţei

Dialog cu ION ROŞU, maestru emerit al sportului

Un vechi prieten de controverse... sportive mi-a relatat deunăzi despre o performanţă aproape incredibilă a unuia dintre cei mai renumiţi paraşutişti români: efectuarea a 2700 de salturi cu paraşuta! Mirarea mea nedisimulată a primit pe loc replica cuvenită:

— Da, e vorba de antrenorul lotului nostru naţional de paraşutism, maestrul emerit al sportului Ion Roşu, care are la activ nu mai puţin de 2700 de salturi, de la înălţimi cuprinse între 600 şi 6200 de metri, efectuate într-o perioadă de activitate de numai 22 de ani.

Am aflat cu acest prilej că Ion Roşu, din comuna Chiselet, de lîngă Olteniţa, a început paraşutismul de la vîrsta de 18 ani, stabilind în timpul carierei sale sportive nu mai puţin de 6 recorduri mondiale şi 54 de recorduri republicane. Dintre acestea, cel realizat împreună cu alţi 8 sportivi (săritură de la 1500 m şi aterizare la punct fix) este record mondial absolut, deoarece toţi cei 9 paraşutişti au aterizat în punctul zero!

— Ce te-a atras spre paraşutism? — l-am întrebat zilele trecute pe Ion Roşu.

— Dorinţa de a practica un sport cutezător, de mare curaj, necesitatea de a mă verifica pe mine însumi în momente în care hotărîrea este factorul determinant, şi, în acelaşi timp, dorinţa arzătoare de a deveni un sportiv care face, cu adevărat, lucruri deosebite pentru patria sa. Am convingerea că orice sport, dar mai cu seamă cele ale văzduhului, oferă satisfacţii infinite, iar fiecare salt cu paraşuta reprezintă o mare victorie asupra ta însuţi.

— Care dintre realizările obţinute o socoteşti cea mai de seamă din cariera sportivă?

— Însuşi saltul cu paraşuta. Fie că reprezenta un record, fie că era numai un simplu salt de antrenament, posibilitatea de a practica paraşutismul. Strădaniile statului nostru de a crea condiţii acestui sport, educaţia pe care partidul o dă azi tineretului nostru, au făcut ca paraşutismul să ajungă şi la noi sport de masă. Aici se află cheia problemei dezvoltării impetuoase a paraşutismului românesc.

V. FIROIU

Cînd se respectă legea dezafectărilor

DE LA UN MIC ATELIER, LA O MARE BAZĂ MOTO

Recent, am vizitat secţia moto a asociaţiei Locomotiva Ploieşti.

Motocicliştii ploieşteni aveau un mic atelier care a fost dezafectat, întrucît figura în zona unde s-a construit noua autogară. Titularii care au folosit spaţiul fostei baze a secţiei moto, respectînd prevederile legale, au fost receptivi la doleanţele sportivilor şi au luat măsuri spre a se efectua toate lucrările de transformare a unui vechi garaj, lăsat în părăsire, într-o spaţioasă bază moto. Beneficiarii au primit la... cheie şase boxe, un atelier de strungărie cu anexele respective, un garaj, un birou pentru antrenor, amenajîndu-li-se şi o mini-pistă asfaltată, necesară încercării motoarelor.

— Sincer să fiu, ne mărturisea cunoscutul antrenor Ion Ştefan, cred că dacă nu ar fi venit... demolarea, nu am fi avut astăzi o asemenea bază. Dispunem de condiţii corespunzătoare de muncă şi vreau să vă vorbesc de ultimele noastre satisfacţii.

Am aflat de la veteranul antrenorilor de motociclism din ţara noastră că secţia sa şi-a mărit considerabil aria de activitate. Tinerii selecţionaţi pentru motocros şi viteză în urma unor triaJuri sînt elemente talentate şi, în acelaşi timp, meseriaşi de nădejde, electricieni, mecanici auto, vulcanizatori şi tinichigii care ştiu să întreţină noua lor „casă" şi să o pună foarte bine în valoare. Că această afirmaţie nu este o simplă figură de stil, o confirmă faptul că alergătorii ploieşteni îşi pregătesc, în clipele de răgaz, maşinile de concurs recondiţionînd accesorii luate de la motociclete scoase din uz. De exemplu, mecanicul **Alexandru Apostol** şi electricianul **Ioan Axente** lucrează, în prezent, la asamblarea unei motociclete cu ataş, confecţionată în întregime din piese vechi, pe care vor evolua în diverse concursuri. Cînd apare o problemă mai greu de rezolvat, tinerii sportivi feroviari sînt ajutaţi, cu multă competenţă, de strungarul **Traian Aldescu,** care trece zilnic după program pe la sediul secţiei, fiind unul din principalii animatori ai asociaţiei Locomotiva. Orele petrecute aci ne-au demonstrat că la Ploieşti există acum un climat propice afirmării şi atragerii tinerilor în practicarea sportului cu motor, ceea ce atestă aprecierea că îndeplinirea prevederilor legale are darul să bucure pe toată lumea.

Traian IOANIŢESCU

Baze sportive hunedorene

O întrecere cu puncte şi... sănătate

Printre numeroasele şi diversele acţiuni iniţiate în acest an de către C.J.E.F.S. Hunedoara putem cita una deosebit de interesantă. Este vorba de întrecerea „Pentru cel mai mare număr de baze sportive amenajate în 1974". Se construiesc, astfel prin muncă patriotică şi folosind resursele locale, baze sportive în şcoli, la sate, locuri de agrement, parcuri, etc. Punctajul după care se alcătuieşte clasamentul general, pe tot anul, este următorul: teren fotbal — 50 p; terenuri de handbal, tenis, tenis beton şi porticuri de gimnastică, cîte 25 de puncte; teren baschet — 20 p; teren volei — 15 p. Cîştigătorilor pe asociaţii sportive şi şcoli li se vor acorda frumoase premii. O întrecere separată va fi cea între comune şi oraşe. Premiile vor fi acordate din partea C.J.E.F.S., U.T.C., Inspectoratul şcolar judeţean şi Consiliul judeţean al U.G.S.R.. Oraşul clasat pe locul I va primi un premiu de 25 000 lei pentru achiziţionarea de materiale sportive.

Astfel, de exemplu, la C.F.R. Simeria se amenajează terenuri de handbal şi volei, se repară pista de atletism şi terenul de fotbal. La Şcoala sportivă din Deva sînt prevăzute reparaţii şi reamenajări ale terenurilor de handbal, volei şi baschet, la Liceul nr. 2 este în curs bituminizarea terenului de handbal, în timp ce, la stadionul Cetatea, se lucrează la amenajarea celor trei terenuri de tenis cu zgură. Realizarea unor terenuri de tenis şi baschet, precum şi a unui teren de handbal redus, a fost raportată cu mîndrie de către Şcoala generală nr. 1 şi respectiv Şcoala generală nr. 2. De asemenea, Liceul minier are în plan construirea unui teren de handbal redus.

Ca pretutindeni în ţară, pe străvechile plaiuri hunedorene se construieşte. Nu rămîn mai prejos nici sportivii, care contribuie la creşterea bazei materiale a judeţului. Din această întrecere cîştigă sănătatea cetăţenilor, indiferent de vîrstă.

Al. SIMOC

MARIANA SUMAN – 14 VICTORII ŞI 86 DE PUNCTE

(Urmare din pag. I)

constituie un adevărat model. Iar acum la 23 de ani, în deplină maturitate, **M. Suman** face noi paşi spre atingerea măiestriei sportive. Şi cu ambiţia care o caracterizează, cu această dorinţă permanentă de a se autodepăşi nu ne îndoim nici o clipă că alergătoarea din Roman ne va oferi cît de curînd noi prilejuri de satisfacţie.

1974 – SALT VALORIC IMPRESIONANT

Pentru o mai exactă apreciere a spectaculosului salt înregistrat de **Mariana Suman** în actualul sezon atletic vă oferim, spre comparare, cele mai bune rezultate ale alergătoarei din Roman în anul 1973, alături de cele obţinute pînă la această oră în 1974.

	1973	1974
100 m	12,1	11,7
200 m	24,7	24,3
400 m	54,7	51,9
800 m	2:12,3	2:03,6

Cel mai valoros dintre recordurile sale personale este cel realizat pe distanţa de 400 m. Cu 51,9 sec., **M. Suman** se află deocamdată la două secunde de excepţionalul record al lumii şi al continentului stabilit recent de poloneza Irena Szewinska.

Un alt amănunt sugestiv — constanţa acestei talentate sportive la un nivel superior care reiese limpede dintr-o succintă trecere în revistă a curselor sale (la 400 m şi 800 m) din ultimele două luni. Între paranteze — locul ocupat în cursă.

400 m

18.05	53,3(1)	Bucureşti
26.05	54,2(1)	Lublin
9.06	51,9(2)	Bucureşti
23.06	53,2(1)	Bucureşti
29.06	52,5(1)	Bruxelles

800 m

19.05	2:05,5(1)	Bucureşti
9.06	2:03,9(1)	Bucureşti
23.06	2:04,3(2)	Bucureşti
30.06	2:03,6(1)	Bruxelles

Excelentă ni se pare şi media celor 5 curse consecutive de 400 m ale **Marianei Suman**: 53,0, cifră mult superioară recordului românesc aflat în tabelă pînă la data de 18 mai şi chiar multor altor recorduri naţionale din ţări cu mai veche tradiţie în atletism.

CAMPIONATUL DE DIRT-TRACK SE REIA ÎNTR-O NOUĂ FORMULĂ

Întrerupt din cauze obiective, campionatul republican se va relua duminică după o formulă inedită, anulîndu-se întrecerile desfăşurate pînă în prezent. În programul noului campionat figurează probe pentru două categorii de alergători, care îşi vor disputa întîietatea în cinci etape. Prima reuniune va avea loc duminică dimineaţa pe pista stadionului Metalul din Capitală. Printre concurenţii avansaţi se numără **Cornel Voiculescu, deţinătorul titlului, Ion Bobilneanu, Gh. Marinescu şi Gh. Sora,** membri ai lotului republican. Şi-au anunţat participarea motociclişti din Bucureşti şi Sibiu.

VITEZIŞTII — LA START

Duminică începe, la Piteşti, campionatul republican de viteză pe şosea, ediţia 1974. La startul diferitelor probe se vor alinia peste 100 de alergători din Sibiu, Baia Mare, Oradea, Timişoara, Cîmpina, Reşiţa, Lugoj, Braşov, Piteşti, Tg. Mureş şi Ploieşti.

ÎN LUMEA FLORETELOR FEMININE

Cu un titlu fermecător, pe cît de neaşteptat, colegul nostru Paul Slăvescu *ne-a oferit o plăcută surpriză scoţînd, zilele acestea, de sub teascurile* editurii „Stadion", *volumul* „Nu totdeauna muşchetarii sînt... bărbaţi!".

Am lăudat virtuţile titlului, încă înainte de a aborda conţinutul cărţii, pentru că el reprezintă un admirabil omagiu şi un meritat compliment cuvenit unora dintre sportivele cele mai de seamă ale ţării noastre: scrimerele. De altfel, chiar un discret subtitlu, pe contracopertă, mărturiseşte intenţiile autorului: „Cu Maria Vicol despre «floretele de aur» ale României".

Paul Slăvescu a găsit un interlocutor inteligent şi sensibil, cu o memorie infailibilă, cu ajutorul căruia a reuşit să refacă biografia scrimei feminine româneşti, în ultimii ei 20 de ani, de la Elena Samşudeanu *la* Ana Pascu, *de la* Eugenia Ţărângoiu *la* Ecaterina Stahl, *pe itinerarul sinuos, dar bogat ca un atlas, care a purtat fetele cu plastron alb pe căi nevăzute între Melbourne şi Buenos Aires, între Bucureşti şi Havana, între Moscova şi Paris, între Tokio şi Ankara, între Göteborg şi Mexico. Iar pe mapamondul acesta al floretei feminine au strălucit în aceste două decenii şi stelele scrimei româneşti:* Maria Vicol, Olga Szabo, Ileana Gyulai.

În tot timpul lecturii, cititorul e confruntat cu amintirile unor frumoase, sau duioase, sau chiar triste clipe ale unui palmares sportiv excepţional, ce şi-a găsit bardul necesar, nici prea sentimental, nici prea rece, cu acel echilibru care asigură perenitate în primul rînd adevărului istoric. Circulînd cu dezinvoltură prin atîtea mari competiţii, campionate mondiale şi turnee olimpice, cupe cu nume prestigioase în scrima lumii, autorul a păstrat o delicată pondere în raport cu brutalitatea performanţelor, onorînd cu precădere sportivă, femeia. De altfel, întregul volum se caracterizează printr-o generoasă curtoazie, iar bobocul de trandafir care, pe copertă, însoţeşte mîna înmănuşată cu floretă, nu poate decît să întregească intenţiile autorului.

Pentru amatorii de lectură, nu e de prisos să amintim că suculenta prefaţă a cărţii se bucură de atît de apreciata semnătură a altui coleg de-al nostru: Belphegor.

Victor BANCIULESCU

Unde mergem?

SÎMBĂTĂ

ATLETISM: Stadionul Republicii, de la orele 9 şi 17: campionatele republicane la probele combinate.

CAIAC-CANOE: Lacul Snagov, de la orele 9 şi 15,20: întreceri în cadrul regatei internaţionale Snagov.

DUMINICĂ

ATLETISM: Stadionul Republicii, de la ora 9: campionatele republicane la probele combinate.

CAIAC-CANOE: Lacul Snagov, de la ora 9 şi 14: regata internaţională Snagov.

CICLISM: Şoseaua Tunari, ora 9: campionatul municipiului Bucureşti la contratimp — echipe, seniori; campionatele municipiului Bucureşti la contratimp-individual, juniori mari şi juniori mici.

FOTBAL: Terenul Triumf, ora 15: Triumf — Şoimii Tarom; **stadionul Flacăra roşie, ora 15:** Flacăra roşie — I.O.R.; **teren T.M.B., ora 15:** T.M.B. — Tehnometal (meciuri în cadrul „Cupei de Vară").

MOTO: Stadionul Metalul (Pantelimon), de la ora 10: prima etapă a campionatului republican de dirt-track (viteză pe pistă de zgură).

Răspunde Ion Poştaşu

TURNESOL, CRAIOVA. Un pseudonim ciudat, mai ales pentru o fată. Toate felicitările echipei dv. favorite, Universitatea Craiova. Cea mai bună performanţă a ei în campionat? Personal, apreciez cu deosebire acel 0–0, decisiv, de la Ploieşti, obţinut sub furtuna de veşti proaste pentru ei, venite din Bucureşti, din meciul Dinamo – F.C. Argeş. Le voi transmite / deşi dv. sînteţi mai aproape / urarea pe care le-o faceţi: în campionatul viitor să cîştige 34 de meciuri din... 34. Înţeleg: ca să nu mai aibă atîtea emoţii în ultima etapă.

STERE BANCIU, BUCUREŞTI. Rapidul „cade" pentru a treia oară în Divizia B, iar Petrolul – pentru a doua oară. Steagul roşu Braşov a trăit aceleaşi momente neplăcute, la sfîrşitul ediţiei 1967–68.

ION META, BRAŞOV. Harold Salomon are... 1,67 m înălţime. El se descurcă mai bine pe terenurile „lente", de zgură.

NELU QUINTUS, PLOIEŞTI. Niciodată nu e prea tîrziu pentru a remarca un gest frumos, cum a fost acela al Iolandei Balaş, care a felicitat-o – prima! – pe noua recordmană la săritura în înălţime Virginia Ioan:

Întrecînd recordul ei,
Cu mult drag, atleta,
Din frumosul obicei,
I-a predat... ştacheta.

ISTVAN OLAH NAGHY, COMUNA CERNAT. Siderurgistul Galaţi a participat la două campionate ale Diviziei A: la ediţiile 1963–64 şi 1965–66. Implicit, aţi aflat şi cînd a retrogradat.

Ing. DAN ZAMFIRESCU, CALARAŞI. Nu poate decît să ne bucure faptul că jocul prestat de către handbaliştii de la Universitatea Bucureşti **„a impresionat publicul din Călăraşi".** Asta înseamnă că handbalul va cuceri noi adepţi în acest oraş. Şi, poate că va veni ziua cînd noi vă vom informa pe dv., precum că **„evoluţia handbaliştilor din Călăraşi a impresionat publicul bucureştean".**

STELA HALAS, RADAUTI. Cel mai apropiat centru de călărie este cel al Clubului sportiv municipal Iaşi. Dacă aveţi într-adevăr aptitudini pentru acest sport, poate că cei din Iaşi vor găsi o soluţie în situaţia dv. Dar, grăbiţi-vă să le scrieţi. Este adevărat că sînteţi foarte tînără, că, la 17 ani — cum se spune — viaţa abia începe. În sportul călăriei, însă, startul se ia încă din copilărie. Oricum, vă urez succes!

CRISTINA BĂCLEŞEANU, DROBETA TURNU SEVERIN. Echipa dv. favorită Steaua, a cucerit ultima oară tricourile de campioană la fotbal, în ediţia 1967–68. Între timp, tricourile s-or fi... rupt. Să vedem cînd şi-au pus de gînd cei de la Steaua să îmbrace altele, noi.

Ilustraţii: N. CLAUDIU